

POSTANOWIENIE

Dnia 25 lutego 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Sobczak

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron

w dniu 25 lutego 2016r.,

zażalenia skazanego **R. W.**

na zarządzenie Przewodniczącego IV Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu

Okręgowego w S. z dnia 2 grudnia 2015 r., odmawiające przyjęcia wniosku o

doręczenie odpisu wyroku Sądu Okręgowego w S. z dnia 6 października 2015 r., z

uzasadnieniem

p o s t a n o w i ł:

uchylić zaskarżone zarządzenie i sprawę przekazać Sądowi Okręgowemu celem podjęcia dalszych czynności w sprawie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem, w oparciu o przepis art. 422 § 2 k.p.k. w zw. z art. 120 § 2 k.p.k. w zw. z art. 457 § 2 k.p.k., odmówiono R. W. przyjęcia wniosku o doręczenie odpisu wyroku Sądu Okręgowego w S. z dnia 6 października 2015 r., z uzasadnieniem. Na to zarządzenie zażalenie złożył skazany nie zgadzając się z jego treścią i precyzując, że złożony przez niego wniosek dotyczy całości wyroku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie skazanego okazało się zasadne w zakresie, w jakim doprowadziło do wydania decyzji o charakterze kasatoryjnym.

Zaskarżone zarządzenie zostało wydane w następujących okolicznościach sprawy. R. W. złożył w dniu 6 października 2015 r. wniosek o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w S. z dnia 6 października

2015 r. We wniosku skazany najogólniej rzecz ujmując stwierdził, iż nie czuje się winnym popełnienia przypisanego mu czynu (k. 313).

Na podstawie art. 120 § 1 k.p.k., wezwano tego skazanego, w terminie 7 dni od daty doręczenia pisma do uzupełnienia braku formalnego wniosku poprzez wskazanie – zgodnie z art. 422 § 2 k.p.k. – czy wniosek dotyczy całości wyroku, czy też niektórych czynów, których popełnienie oskarżyciel zarzucił oskarżonemu, bądź też jedynie rozstrzygnięcia o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, pod rygorem odmowy przyjęcia wniosku. Owo wezwanie zostało doręczone skazanemu w dniu 25 listopada 2015 r. (k. 316). Siedmiodniowy termin upływał skazanemu 2 grudnia 2015 r.

R. W. w dniu 28 listopada 2015 r. (k. 317 i 318) wystosował do Sądu Okręgowego pismo, w którym wyraził niezrozumienie dla otrzymanego wezwania i wskazał, iż jego *wniosek jest taki sam i tego samego dotyczy co poprzedni wniosek w konsekwencji czego wyrok został uchylony po apelacji*. W dniu 2 grudnia 2015 r. Przewodniczący IV Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w S. wydał zaskarżone zażaleniem zarządzenie. Podstawą tak wydanej decyzji stał się nieuzupełniony w terminie 7 dni przez skazanego brak formalny wniosku poprzez nie wskazanie czy wniosek w istocie dotyczy części, czy całości wyroku.

Bezspornym jest, iż w obowiązującym obecnie, tj. od 1 lipca 2015 r., art. 422 § 2 k.p.k., prawodawca nałożył na strony składające wniosek o sporządzenie na piśmie uzasadnienia wyroku i doręczenie obowiązek wskazania czy, dotyczy on całości wyroku czy też niektórych czynów, których popełnienie oskarżyciel zarzucił oskarżonemu, bądź też jedynie rozstrzygnięcia o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu. Oczywistym jest także, że skazany wezwany do uszczegółowienia złożonego w omawianym przedmiocie wniosku, nie wskazał wprost, zgodnie z art. 422 § 2 k.p.k., czego konkretnie on dotyczy. Tym niemniej, w przytoczonych powyżej okolicznościach sprawy, nie można jednoznacznie dowieść i stwierdzić, iż wnioskujący skazany zupełnie nie wykazał, jaki jest zakres jego wniosku.

Przy tychże rozważaniach znamienne pozostaje to, że R. W. składając wniosek o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku wyszczególnił, iż czuje się niewinnym popełnienia zarzucanego i ostatecznie przypisanego mu czynu, co przy odrobinie dobrej woli, powinno doprowadzić do konstatacji, iż jego wniosek

dotyczy rozstrzygnięcia o winie, a zatem odnosi się do całości wyroku. To zaś ustalenie winno determinować zasięg żądanego uzasadnienia. Dodatkowo w odpowiedzi na wezwanie Sądu, wyjawiał, iż jego obecny wniosek jest tożsamy z wnioskiem uprzednio w sprawie złożonym, co winno wzmocnić wnioskowanie Sądu o tym, że obecny wniosek dotyczy całości wyroku. Obecne brzmienie art. 422 § 2 k.p.k. nie unicestwia treści art. 118 k.p.k., szczególnie w sytuacji, gdy żąda się konkretyzacji stanowiska od nieprofesjonalnego podmiotu.

Zgodzić się oczywiście należy, że dokonana zmiana, konsekwentnie realizuje intencję uproszczenia i przyspieszenia czynności sądu związanych ze sporządzaniem uzasadnień, jednakże nie może być odczytywana przez sądy zupełnie sztywno, sztywno w oderwaniu od indywidualnych okoliczności każdego przypadku.

Do niniejszych rozważań dodać wypada, że względy mające na celu przyspieszenie czynności sądu muszą być każdorazowo racjonalizowane sprawnością postępowania, oraz dbałością o zachowanie podstawowych gwarancji procesowych stron. Skoro ustawowo (art. 120 k.p.k.) zapewniono skazanemu 7 dniowy termin do uzupełniania braków formalnych, to tym samym niedopuszczalne było arbitralne skrócenie tegoż terminu. W realiach rozpoznawanej sprawy z taką sytuacją właśnie mamy do czynienia. Skazany odebrał, bowiem wezwanie do usunięcia braków formalnych 25 listopada 2015 r., rzeczony termin upływał, więc 2 grudnia 2015 r. do godz. 24.00, a rozstrzygający Sąd właśnie w tym dniu wydał zaskarżoną decyzję.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji postanowienia.